

IGOR KOS – 18. prvak Slovenije v dopisnem šahu

V drugem delu prispevka lahko preberete o Igorjevem mentorskem in organizacijskem delu v šahovskem društvu Radenska - Pomgrad. Pripoved teče o njegovih začetkih na področju dopisnega šaha, vse do zmage na 18. državnem prvenstvu.

TABELA 18. DRŽAVNEGA PRVENSTVA

V osemdesetih letih prejšnjega stoletja sem se posvetil tudi mentorskemu delu z mladimi šahisti in šahistkami po osnovnih šolah. Ekipa štirih nadarjenih deklet iz Beltinec je leta 1988 postala republiški prvak in so dekleta nato osvojile drugo mesto na prvenstvu Jugoslavije ter so na žalost kakšno leto ali dve pozneje nato prenehale igrati šah.

Leta 1987 sem bil izvoljen za predsednika društva in sem nato naslednjih 12 let vodil društvo. V tem obdobju se je društvo organizacijsko in kakovostno dvignilo na višjo raven. Po koncu

predsednikovanja sem prevzel naloge tajnika in blagajnika društva in še zmeraj opravljam ta dela.

Pred partijo z Anatolijem Karpovom leta 2008

Leta 1996 sem bil član zmagovite članske ekipe, ki je postala državni prvak v počasnem šahu in smo nato naslednje leto nastopili v Londonu na enem od kvalifikacijskih turnirjev za nastop na evropskem klubskem prvenstvu. Z nastopi za prvo ekipo sem končal leta 2002 in sem od leta 2003 stalni član druge članske ekipe, kjer sem najprej nastopal na prvi deski in se nato počasi pomikal proti peti deski. Igrati počasni šah na le na enem turnirju na leto se je izkazalo za prenaporno in je v kombinaciji s povečanimi delovnimi obveznostmi nakazovalo jalovost takega početja.

Zaradi slabših tekmovalnih rezultatov sem začel razmišljati o dopisnem šahu kot dopolnjujoči možnosti, posebej še, ker sem vedel, da član našega društva Stanko Kovač, s katerim sva skupaj igrala že v mladih letih, zelo uspešno igra v dopisnem šahu.

Sam sem se z idejo igrati dopisni šah poigraval že v mladinskih letih, saj sem imel možnost spremljati odlične dosežke dopisnih šahistov iz Ptuja, ki so bili vsi po vrsti tudi močni klubski igralci. Z bratrancem, ki živi v Nemčiji, sva leta 1975 začela igrati dve dopisni partiji, ki pa sta ostali po nekaj letih igranja nedokončani. Do realizacije ideje je tako prišlo šele v sredini aprila leta 2011, ko sem nastopil na svojem prvem dopisnem turnirju. Marjan Šemrl je tega leta osvojil naslov svetovnega prvaka in njegov priročnik Veščina analize v dopisnem šahu mi je bil zelo dober vodnik ter se mu ob tej priložnosti zahvaljujem za njegove res kvalitetne pedagoške prispevke, ki jih je nesebično delil z dopisnimi šahisti.

Leta 2013 sem se odločil za svoj prvi nastop na državnem prvenstvu, ki sem ga končal na četrtem mestu. Pridobljene izkušnje mi je uspelo unovčiti na naslednjem prvenstvu, kjer sem po napetem poteku zmagal s šestimi zmagami in sedmimi remiji. Še največ težav sem imel v igri z debitantom na prvenstvu in drugače klubskim kolegom Jernejem Skuhalo. S črnimi barvami sem se odločil igrati Najdorfovo varianto Siciljanske otvoritve. Od petih partij pa so mi kar štirje nasprotniki odgovorili z angleškim napadom, med njimi tudi Jernej. Z Jernejem sva igrala precej hitro in sem tudi hitro ugotovil, da ta otvoritev kljub atraktivnosti zahteva od črnega precej več strateškega razumevanja, kot sem ga posedoval sam v tistem času. Da bi remiziral, sem moral v končnici žrtvovati kmeta in držati ravnotežje z aktivno igro.

Dopisni šah omogoča za razliko od normalnih partij v počasnem šahu, kjer so pogoste napake obeh igralcev, ustvarjanje partij, ki so po eni strani kakovostne, po drugi strani pa lahko dajejo več estetskega užitka, saj se je za zmago običajno potrebno zelo potruditi. Vendar tudi dopisni šahisti lahko potegnejo napačno potezo in v primeru, da nasprotnik nima neke želje po igri na zmago in izbere temu primerno varianto, je, če ne reagiraš pravočasno, remi skoraj neizbežen. Šah je v osnovi strateška igra in poteka boj med dvema igralcem, ki hočeta eden drugemu vsiliti svojo voljo in v dopisnem šahu se borba začne in lahko tudi konča že z izbiro neustrezne otvoritve. Računalniški programi so res v pomoč, vendar se moraš med enakovrednimi variantami odločiti sam, tako kot v normalnem šahu. In enako je potrebno sprejeti določeno stopnjo tveganja, saj je rušenje materialnega ravnotežja več ali manj nujen predpogoj, da imaš sploh možnost igrati na zmago. Se pa dogaja, da tudi z materialno premočjo kmeta ali tudi dveh, ni možno zmagati. Šah za enkrat ostaja neizčrpen!

{comments on}